

bare i det pågældende amt, men på den enkelte skole. Altså at man vil bruge det som et eller andet styringsinstrument, sådan at hvis man bor i x kommune, så koster det 100 kr. at deltage; bor man i y kommune, så koster det 900 kr. at deltage. Og det kan for så vidt være to kommuner, der ligger lige ved siden af hinanden, eller det kan være folk, som dybest set er naboer, men hvor den ene vælger at gå på den ene skole, og den anden vælger at gå på en anden skole, og deltagerbetalingen er vidt forskellig.

Det holder ikke. Det må være sådan, at vi i hvert fald får stillet ændringsforslag om, at forslaget § 6, stk. 2, hvor betalingens størrelse fastsættes af det enkelte amtsråd inden for maksimumbeløbet, der er fastsat af undervisningsministeren, må udgå, og at man i stedet får lavet en bestemmelse, der hedder, at hvis man vil have den her deltagerbetaling, så bør den være ens, og den bør være ens over hele landet. Det er ikke rimeligt, at man vil lave den forskelbehandling på geografisk basis.

Det andet, som vi i Frihed 2000 har hæftet os ved, er, at undervisningsministeren kan føje yderligere fag til den fagrække, der er nævnt i stk. 1, herunder godkende særlige fagtilbud baseret på lokale fagbeskrivelser samt ændre fagenes betegnelser.

Vi synes nok i Frihed 2000, at med den række fag, der er nævnt, har vi ikke umiddelbart fantasi til at forestille os flere fag. Jeg skal ikke kunne udelukke, at der ville kunne komme et behov. Men når man gør sig den anstrengelse i en lov at beskrive en række fag, så er det også rimeligt, at man, hvis den fagrække skal udvides med yderligere fag, så forelægger det for Folketinget. Det ville være det rimelige at gøre og ikke, at man har noget, som er en slags a-fag, der er nævnt direkte i loven, og nogle b-fag, som ministeren så kan give tilladelse til hen ad vejen, alt efter hvad ministeren finder for godt i den enkelte situation.

Der må vi fastholde, at vi er glade for, at ministeren har lagt op til, at det er Folketinget, der beslutter, hvad det er for fag, og den linje synes vi, at ministeren skal gennemføre og dermed stryge § 4, stk. 2, sådan at det er Folketinget, der tager stilling til de her ting.

Men samlet set er vi noget betænkelige, men vi vil ikke udelukke, at vi støtter forslaget i den sidste ende.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne takke for den forholdsvis positive tilslutning til forslaget. Jeg er klar over, at de forskellige elementer i forslaget nødvendigvis må påkalde sig forskellige typer opmærksomhed.

Jeg synes, at afvejningen mellem muligheden for deltagerbetaling på en mindre del af fagrækken, samtidig med at der sker en række præciseringer i forhold til den nugældende lovgivning med hensyn til amternes forpligtelse i forbindelse med udbudsfrekvens og udbudsplacering, er en stor forbedring i forhold til den nuværende lovgivning. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan afklare de eventuelle tvivlsspørgsmål, der måtte være, for at få en så bred tilslutning til lovforslaget som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Økonomisk prioritering af uddannelsesindsatsen under åben uddannelse).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 3/12 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

Regeringen gør en væsentlig indsats på uddannelsesområdet. Det er Socialdemokratiet meget tilfredse med. Det er målet med det generelle